د معلِم کِتاب

د ژوند مقصد

١ ⑴ دا د معلِم خبرې دی، چې د داؤد زوئ وو او د
یروشلم بادشاه وو. ⑵ هغه معلِم فرمائی، ژوند یو غټ راز
دے، او زمونږ پوهه د دې په حقله ډېره محدوده ده. ⑶ په
مخ د زمکې خلق دومره خواری کوی نو د دې نه دوئ ته
فائده څهٔ ده؟ ⑷ پیړۍ په پیړۍ تېرې شی، خو زمکه همېشه
قائمه وی. ⑸ نمر راوخېژی او پرېوځی او هغه ځائ ته زر
زر بیا ځی چې د کوم ځائ نه راخیژی. ⑹ هوا د جنوب
طرف ته چلیږی، بیا تاو شی او د شمال طرف ته چلیږی، دا
ګېرچاپېره تاویږی راتاویږی او ځی راځی. ⑺ ټول سیندونه
سمندر ته بهیږی، خو سمندر ډک نهٔ شو. ځکه چې د
سیندونو اوبهٔ د کوم ځائ نه بهیږی نو هم هلته مسلسل واپس
راځی او بیا د هغه ځائ نه بهیږی. ⑻ ټول څیزونه دومره د
خواری ډک دی چې انسان یې بیانولے نهٔ شی. نهٔ سترګې په
کتلو مړیږی، او نهٔ غوږونه په اورېدو ډکیږی. ⑼ څهٔ چې
مخکښې وُو دا به بیا هم وی، څهٔ چې شوی دی هغه به بیا هم
کیږی. په مخ د زمکې هیڅ هم نوی نشته. ⑽ کله کله خلق
وائی، ”ګوره، دا یو نوے څیز دے.“ خو په اصل کښې دا
زوړ وی، یو څیز هم په رښتیا نوے نهٔ دے. ⑾ هیچا ته یاد
نهٔ دی چې په تېرو وختونو کښې څهٔ شوی وُو او څهٔ چې
اوس کیږی هغه به د راتلونکی وخت خلقو ته یاد نهٔ وی.

معلِم جواب لټوی

١٢ زۀ معلِم په يروشلم کښې د بنى اِسرائيلو بادشاه وم. ١٣
ما پوره عقل سره تلاش شروع کړو چې زۀ به حکمت سره
هغه هر څۀ وګورم او معلوم به يې کړم کوم چې په دُنيا کښې
شوى دى. نو زۀ دې نتيجې ته ورسېدم چې خُدائ پاک انسان
ته د مشکل مشقت ذمه وارى ورکړې ده چې مصروف يې
وساتى. ١٤ ما هغه هر څۀ وليدل چې په مخ د زمکې شوى
دى او زۀ تا ته وايم، چې دا هر څۀ بې‌معنې دى او هوا پسې
منډې وهل دى. ١٥ څۀ چې غلط دى هغه ټيک کېدے نۀ
شى، او د څۀ چې کمے دے نو هغه پېدا کېدے نۀ شى. ١٦
ما خپل ځان سره ووئيل، ”زۀ د هغه ټولو نه ډېر زيات
هوښيار يم چا چې زما نه مخکښې په يروشلم بادشاهى کړې
ده. ما ډېر حِکمت او عِلم حاصل کړے دے.“ ١٧ ما خپل
پوره ذهنى طاقت په دې ولګولو چې حِکمت وپېژنم، او هم په
ليونتوب او بې‌وقوفتوب پوهه شم، خو ما ته پته ولګېده چې دا
ټول هم هوا پسې منډې وهل دى. ١٨ ځکه چرته چې حِکمت
زيات وى هلته پرېشانى هم زياته وى، او څوک چې عِلم
زياتوى هغه غمونه زياتوى.

د دُنيا خوشحالى بې‌معنې ده

٢ ١ ما خپل زړۀ کښې ووئيل چې، ”عيش عشرت به
وکړم او ښۀ مزې به وکړم،“ خو پته راته ولګېده چې دا هم
بې‌معنې دى. ٢ نو ما ووئيل چې، ”خندا کم عقلتوب دے
او عيش عشرت چا له څۀ ورکوى؟“ ٣ د ډېر سوچ نه پس

ما فيصله وکړه چې د ميو په ذريعه ځان په سُر کښې کړم.
او د حکمت په لټون کښې مې کم عقلتوب شروع کړو. ما
غوښتل چې معلوم کړم چې د انسان په دوه څلور ورځې
ژوند کښې په مخ د زمکې څۀ کول فائده مند دى. ۴ ما
لوئ لوئ کارونه وکړل. ما د ځان دپاره کورونه جوړ کړل او
د انګورو باغونه مې وکَرل. ۵ ما د ځان دپاره چمنونه او
باغونه جوړ کړل، او په هغې کښې مې هر قِسمه د مېوو ونې
ولګولې، ۶ ما تالابونه جوړ کړل چې د هغې په ذريعه دا
ډيرې ونې اوبۀ کوم. ۷ ما ډېر غلامان او وينځې واخستلې،
او زما په کور کښې هم غلامان پيدا شوى وُو. ما سره دومره
زيات څاروى وُو چې په يروشلم کښې پخوانى يو بادشاه سره
هم نۀ وُو. ۸ ما د خپل ځان دپاره سپين زر، سرۀ زر، او د
بادشاهانو او صوبو خزانې راټولې کړې. ما سره سندرغاړى
سړى او ښځې وې، او ما سره نورې داسې ډېرې ښائسته
وينځې وې چې سړے يې ارمان کوى. ۹ نو داسې زۀ د
هغه ټولو نه لوئ سړے شوم څوک چې زما نه مخکښې په
يروشلم کښې تېر شوى وُو، او ما خپل حِکمت جارى ساتلے
وو. ۱۰ ما چې څۀ هم غوښتل نو هغه ما اخستى وُو. ما د
خپل ځان نه د يوې خوشحالۍ اِنکار هم نۀ وو کړے. ما چې
کوم محنت کړے وو نو زۀ په هغې باندې خوشحاله وم، او دا
خوشحالى زما د هغه محنت اِنعام وو. ۱۱ خو څنګه چې ما
هغه هر څۀ ته وکتل د څۀ حاصلولو دپاره چې ما ډېر محنت
کړے وو، نو دا هر څۀ بې‌معنې وُو، داسې لکه چې هوا پسې
منډې وهى. او په مخ د زمکې د هيڅ کار هم څۀ فائده نۀ وى.
۱۲ نو ما فيصله وکړه چې په حِکمت، کم عقلتوب او په
ليونتوب غور وکړم. نو زۀ پوهه شوم چې کوم کس به د

بادشاه د وفات نه پس په تخت کښېنی نو هغه به صرف د تېر شوی بادشاه په شان حکومت کوی. ﴿١٣﴾ ما وکتل چې څنګه رڼا د تيارې نه ښهٔ ده نو داسې حِکمت د کم عقلتوب نه ښهٔ دے. ﴿١٤﴾ ځکه چې هوښيارانو ته دا پته وی چې هغوئ چرته روان دی، خو کم عقلو ته پته نهٔ لګی ځکه چې هغوئ په تيارهٔ کښې روان وی. خو ما ته دا پته هم ولګېده چې زمونږ د دواړو اَنجام يو دے. ﴿١٥﴾ ما د ځان سره ووئيل، "د کم عقل په شان اَنجام به زما هم وی، نو بيا زما د ټول حِکمت فائده څهٔ ده؟ دا هر څهٔ بې‌معنې دی." ﴿١٦﴾ ځکه چې هوښيار او کم عقل دواړه به مری. هوښيار به د کم عقل نه تر زيات وخته پورې ياد نهٔ شی ساتلے. په راتلونکی وخت کښې به دواړه هېر کړے شی. ﴿١٧﴾ نو ما د ژوند نه نفرت شروع کړو، ځکه چې دې ما له په دُنيا کښې د تکليف نه بغېر هيڅ هم نهٔ وُو راکړی. دا هر څهٔ بې‌معنې وُو، هسې هوا پسې منډې وهل وو. ﴿١٨﴾ ما چې په مخ د زمکې د هر څهٔ دپاره محنت کړے وو نو د هغې نه زما نفرت پېدا شو، ځکه چې دا هر څهٔ به هغهٔ ته پاتې شی چې زما نه پس به راځی. ﴿١٩﴾ او چا ته پته ده چې هغه به هوښيار وی او کهٔ کم عقل؟ خو چې ما د څهٔ دپاره محنت کړے دے نو هغه هر څهٔ به د هغهٔ شی، څهٔ چې ما په خپله هوښيارتيا په مخ د زمکې ګټلی دی نو هغه هر څهٔ به د هغهٔ وی. دا ټول بې‌معنې دی. ﴿٢٠﴾ ما چې په مخ د زمکې کوم سخت محنت کړے وو د هغې نه زهٔ مايوسه شوم او زما زړهٔ همت بائيلو. ﴿٢١﴾ ځکه چې تهٔ به خپل کار په ډېر حِکمت، پوهې او مهارت سره وکړې او بيا به دا هر څهٔ هغه چا ته پرېږدې چې هغهٔ د دې دپاره هيڅ هم نهٔ وی کړی. دا بې‌معنې دی او لويه بد قسمتی ده. ﴿٢٢﴾ نو په مخ د زمکې انسان ته د

سخت محنت او پرېشانۍ نه څۀ حاصلېږی؟ (٢٣) هره ورځ هغه کړېږی او د خپل کار دپاره پرېشانه وی. او د شپې هم ورته ذهنی سکون نۀ ملاوېږی. دا هر څۀ بېمعنې دی. (٢٤) د انسان دپاره د ټولو نه ښۀ خبره دا ده چې خوراک څښاک کوی او د خپل محنت نه خوشحاله وی. خو ما ته دا پته هم ولګېده چې دا څيزونه د خُدائ پاک له طرف نه دی. (٢٥) ځکه چې صرف د خُدائ پاک په مدد سره موںږ خوراک کولے شُو او د ژوند نه مزې اخستے شُو. (٢٦) خُدائ پاک هغه چا له حِکمت، پوهه او خوشحالی ورکوی څوک چې هغه رضا کوی. خو خُدائ پاک ګناهګارو له هدف ورکوی چې دولت راټول کړی او بيا يې ترې نه واخلی او هغه چا له يې ورکړی چې څوک هغه رضا کوی. نو دا هم بېمعنې دی. دا داسې دی لکه چې څوک عبث منډې وهی.

د هر څيز دپاره خپل وخت مقرر دے

٣ (١) د هر څيز خپل وخت وی، د هر کار دپاره په مخ د زمکې وخت مقرر وی.

(٢) د پيدايښت او مرګ دپاره وخت مقرر وی،

د فصل کَرلو او د رېبلو دپاره وخت مقرر وی،

(٣) د مړ کولو او روغولو دپاره وخت مقرر وی،

د راغورزولو او د آبادولو دپاره وخت مقرر وی.

(٤) د غم دپاره او د خوشحالۍ دپاره وخت مقرر وی،

د ماتم دپاره او د ګډېدو دپاره وخت مقرر وى،

۵ د کاڼو خورولو او راغونډولو دپاره وخت مقرر وى،

د غاړه وتلو او نۀ غاړه وتلو دپاره وخت مقرر وى.

۶ د تلاش کولو او د تلاش پرېښودلو دپاره وخت مقرر
وى،

د محفوظ ساتلو دپاره او د غورزولو دپاره وخت مقرر وى،

۷ د شلولو او د ګنډلو دپاره وخت مقرر وى،

د خاموشۍ او د خبرو کولو دپاره وخت مقرر وى.

۸ د مينې کولو دپاره او د نفرت کولو دپاره وخت مقرر
وى،

د جنګ دپاره او د امن دپاره وخت مقرر وى.

۹ يو کاريګر د خپل محنت نه څۀ فائده اخلى؟ ۱۰ ما هغه
بوج کتلے دے کوم چې خُدائ پاک په مونږ باندې اېښے
دے. ۱۱ خو خُدائ پاک هر څۀ داسې جوړ کړى دى چې په
خپل وخت باندې ښائسته او مناسب وى. هغه انسانانو له د
ابديت خيال ورکوى، خو سره د دې مونږ د خُدائ پاک په
کار باندې د اول نه واخله تر آخره پورې پوره نۀ شُو
پوهېدلے څۀ چې هغه کوى. ۱۲ نو زۀ پوهه شوم چې د ټولو
نه ښۀ خبره دا ده چې د ژوند نه مونږ خوندونه او مزې واخلو
تر کومې پورې چې مونږ ژوندى يُو. ۱۳ مونږ ټولو له په کار

دی چې خوراک څښاک کوُو او په خپله خوارئ مزدورئ کښې خوشحاله اوسو. دا د خُدائ پاک نعمتونه دی. ﴿۱۴﴾ ما ته پته ده څۀ چې خُدائ پاک کوی نو هغه د همېشه دپاره پاتې کېدونکی وی. په هغې کښې نۀ څۀ کمے کېدے شی او نۀ څۀ زیاتے. او دا هر څۀ خُدائ پاک ځکه کوی چې خلق د هغۀ نه یرېږی. ﴿۱۵﴾ هر څۀ چې اوس کېږی هغه پخوا هم شوی دی، او څۀ چې به په آئنده کښې کېږی، هغه پخوا هم شوی دی. ځکه چې خُدائ پاک دا هر څۀ بیا بیا دوباره کوی.

په مخ د زمکې بےِاِنصافی

﴿۱۶﴾ د دې نه علاوه ما دا هم وکتل، چرته چې مونږ د اِنصاف توقع کوله هلته بدعملی وه، چرته چې مونږ د صداقت توقع کوله هلته بدعملی وه. ﴿۱۷﴾ ما په خپل زړۀ کښې ووئیل، خُدائ پاک به د بدعملو او د صادقانو عدالت کوی، ځکه چې هر یو څیز او هر یو کار دپاره یو وخت مقرر دے. ﴿۱۸﴾ او ما دا هم په خپل زړۀ کښې ووئیل، چې خُدائ پاک د انسانانو آزمېښت کوی، چې مونږ ته دا وښائی چې مونږ د ځناورو نه ښۀ نۀ یُو. ﴿۱۹﴾ لنډه دا چې، د انسانانو او ځناورو دواړو اَنجام یو دے، انسان او ځناور دواړه ساه اخلی، او دواړه مری. انسان د ځناور نه بهتر نۀ دے، دا هر څۀ بےمعنې دی. ﴿۲۰﴾ مونږ ټول د مرګ طرف ته روان یُو، مونږ ټول د خاورو نه جوړ یُو او بیا به خاورو ته ځُو. ﴿۲۱﴾ څوک دا یقین سره وئیلے شی چې د مرګ نه پس د انسان روح بره ځی او د ځناور روح لاندې زمکې ته ځی؟ ﴿۲۲﴾ نو بیا ما ته دا پته ولګېده چې د دې نه ښۀ خبره نشته چې په خپل محنت باندې خوشحاله اوسو. د دې نه بغیر بله لار نشته. هیچا ته پته نۀ

لګۍ چې د مرګ نه پس به څۀ کیږی.

۴

(۱) ما یو ځل بیا نظر واچولو او هغه ټول ظلم مې ولیدو
کوم چې په مخ د زمکې کیږی. ګوره د مظلومانو وښکې
څاڅی خو د تسلئ ورکولو والا هیڅوک نۀ وی. ظالمان ډېر
زورَور دی او مظلومان ډېر بېوسه دی. (۲) نو ما هغه خلق
بختور وګڼل کوم چې مړۀ شوی دی، د هغه خلقو نه کوم چې
تر اوسه پورې ژوندی دی. (۳) خو د ټولو نه بختور هغه دی
کوم چې لا پیدا شوی نۀ دی، چې هغوئ هغه بدعملی نۀ ده
لیدلې کومه چې په مخ د زمکې کیږی. (۴) بیا ما دا هم وکتل
چې ټول خلق دې دپاره محنت کوی او د اُستاذئ نه کار
اخلی ځکه چې هغوئ د یو بل سره حسد کوی. خو دا
بېمعنې وی. دا داسې دی لکه چې څوک هوا پسې منډې
وهی. (۵) کم عقل د لاس مشقت پرېږدی او خپل ځان د
لوږې وژنی. (۶) خبر دے چې لږ وی خو چې د آرام سره
وی، نه چې ډېر وی او د بېحده محنت سره وی. حد نه
زیات محنت هوا پسې منډې وهل دی. (۷) ما په دُنیا کښې
نور څۀ هم لیدلی دی چې هغه بېمعنې دی. (۸) دا د یو سړی
خبره ده څوک چې بلکل یواځې وو. د هغۀ نۀ بچی وُو او نۀ
یې خپلوان وُو. هغۀ به هر وخت کار کولو، خو بیا هم هغه په
خپله ګټه باندې مطمئن نۀ وو. هغۀ د خپل ځان نه تپوس
وکړو، ”د چا دپاره زۀ دومره سخت محنت کوم او خپل ځان
د خوشحالئ نه محروم ساتم؟“ دا هم بېمعنې دی او د
افسوس خبره ده. (۹) د یو نه دوه کسان ښۀ وی، ځکه چې
هغوئ د خپل محنت نه ښۀ فائده اخستے شی. (۱۰) کۀ په
هغوئ کښې یو کس وغورزیږی، نو هغه دویم به یې راپاڅوی،

خو کهٔ ځوک یواځې وی او وغورزیږی، نو په هغهٔ افسوس، ځکه چې داسې به ځوک نهٔ وی چې هغه راپاځوی. ﴿۱۱﴾ هم داسې، کهٔ یخنی وی او دوه کسان یو ځائ څملی نو ګرم به شی، خو یو کس به یواځې څنګه ځان ګرم کړی؟ ﴿۱۲﴾ خو کهٔ یو کس یواځې وی نو شکست به وخوری، خو کهٔ دوه کسه یو ځائ شی نو مقابله کولے شی. د دریو مزو پړے په آسانه نهٔ شلیږی. ﴿۱۳﴾ یو غریب خو هوښیار ځوان ښهٔ دے د هغه بوډا او کم عقل بادشاه نه، ځوک چې د چا نصیحت ته غوږ نهٔ ایږدی. ﴿۱۴﴾ دغه ځوان د غریبئ نه د کامیابئ طرف ته تلے شی، اګر کهٔ هغه قیدی وو خو هغه بیا هم بادشاه جوړیدے شی. ﴿۱۵﴾ بیا ما وکتل چې خلق یو بل ځوان پسې روان وُو، ځوک به چې د هغهٔ په ځائ بادشاه شی. ﴿۱۶﴾ بې‌شمېره خلق د هغهٔ نه ګېرچاپېره وُو، خو بیا یوه بله پیړئ راوچته شوه او هغه یې هم رد کړو. نو دا څیزونه بې‌معنې دی، دا داسې دی لکه چې ځوک هوا پسې منډې وهی.

هوښیارې خبرې کول

۵ ﴿۱﴾ کله چې تهٔ د خُدائ پاک کور ته ځې نو چې څهٔ کوې هغه ډېر خیال سره کوه. د اورېدلو دپاره د خُدائ پاک حضور ته تلل بهتر دی د کم عقلانو په شان د قربانو پېش کولو نه، خُدائ پاک ته بې‌سوچه نذرانې پېش کول بدعملی ده. ﴿۲﴾ د خُدائ پاک په حضور کښې په خبرو کولو کښې تېزی مهٔ کوه، د هغهٔ په وړاندې په څهٔ بیان کولو کښې جلدی مهٔ کوه. ځکه چې هغه په آسمان کښې دے او تهٔ په زمکه باندې یې، نو د ضرورت نه زیاتې خبرې مهٔ کوه. ﴿۳﴾ څومره چې

تۀ پرېشانه يې، نو هغه هومره به خراب خوبونه وينې او چې څومره زياتې خبرې کوې، نو هغه هومره به کم عقلې خبرې درنه وځی. ﴿۴﴾ کله چې تۀ خُدائ پاک ته يوه منښته ومنې، نو چې څومره زر کېدے شی نو دا منښته پوره کوه. هغه د کم عقلو خلقو نه خوشحال نۀ وی. کومه منښته چې ومنې نو هغه سر ته رسوه. ﴿۵﴾ چې يوه منښته ومنې او سر ته يې نۀ رسوې نو د داسې منښتې د منلو نه نۀ منل ښۀ دی. ﴿۶﴾ د خپلو خبرو په وجه ځان مۀ ګناهګارَوه، او اِمام ته مۀ وايه چې ما په غلطۍ سره منښته منلې وه. نو په دې وئيلو سره خُدائ پاک مۀ غصه کوه چې ستا ټول محنت مشقت تباه کړی. ﴿۷﴾ خو ډېر خوبونه او ډېرې خبرې بې‌معنې دی، په ځائ د دې د خُدائ پاک نه ووېرېږئ.

ژوند بې‌فائدې دے

﴿۸﴾ چې کله تۀ وګورې چې په يوه علاقه کښې غريبانانو باندې ظلم زياتے کېږی او هغوئ ته صداقت او اِنصاف او د هغوئ حقُونه نۀ ملاوېږی نو په دې باندې مۀ حېرانېږه. د هر آفسر دپاسه بل آفسر وی او د هغوئ د سر دپاسه نور آفسران وی. ﴿۹﴾ تر دې چې بادشاه هم د دې مُلک نه خپل مفاد حاصلوی. ﴿۱۰﴾ څوک چې د پيسو سره مينه لری، نو هغه به هيڅکله په پيسو موړ نۀ شی. څوک چې د دولت سره مينه لری، نو هغه به هيڅکله په دولت موړ نۀ شی. ځکه چې دا هم بې‌معنې دی. ﴿۱۱﴾ چې څومره پيسې زياتې وی، نو دومره به د دې د خوړلو خلق هم زيات وی. دغه دولت ته د کتلو نه سېوا مالِک ته څۀ حاصل شول؟ ﴿۱۲﴾ محنت مزدورۍ کولو والا کۀ لږه خوړلی وی او کۀ ډېره خو ښۀ د سکون خوب

کوی، خو د مالداره سړی دولت هغه خوب ته نهٔ پرېږدی.
۱۳ ما په مخ د زمکې یو بل ډېر خراب کار لیدلے دے.
څوک چې د ځان دپاره پېسې جمع کوی نو هغه وروستو هم
د هغوئ دپاره د نقصان باعث شی، ۱۴ ځکه چې هغوئ دا
ټولې پېسې په یو ناکامیابه کاروبار کښې بائیلی او په آخر
کښې د هغوئ سره هیڅ هم نهٔ وی چې خپلو بچو ته یې
پرېږدی. ۱۵ لکه څنګه چې ماشوم دې دُنیا ته لغړ او خالی
لاسونه راځی، هم داسې به دې دُنیا نه خالی لاسونه ځی. هغه
د ټول محنت باوجود هم د ځان سره هیڅ هم نهٔ شی وړلے.
۱۶ دا هم ډېره د افسوس خبره ده، چې څنګه انسان دُنیا ته
راځی نو هغه شان ځی. هغهٔ فائده څهٔ وکړه؟ چې عبث هوا
پسې یې منډې ووهلې؟ ۱۷ هغهٔ خپل ټول ژوند په تیارهٔ، په
پرېشانئ، په غصه او په بیمارئ کښې تېر کړو. ۱۸ نو زهٔ دې
نتیجې ته ورسېدم چې د انسان دپاره ښهٔ او بهتره دا ده چې
څومره ورځې خُدائ پاک هغهٔ له ورکړې دی په هغې کښې
خوراک څښاک کوی او په مخ د زمکې د خپل سخت محنت
نه خوند اخلی. ځکه چې هم دا زمونږه اجر دے. ۱۹ کهٔ
خُدائ پاک چا له دولت او جائیداد ورکوی او د دې قابل یې
جوړوی چې د دې نه خوند واخلی، او دا خپل نصیب وګڼی
او محنت سره سره خوشحاله هم وی، نو دا د خُدائ پاک د
طرف نه اِنعام دے. ۲۰ حقیقت کښې خُدائ پاک هغوئ په
خوشحالئ کښې دومره مصروف ساتی چې هغوئ سره د
اندېښنو دپاره وخت هم نهٔ وی.

۶

۱ په مخ د زمکې ما یوه بله خرابه خبره لیدلې ده او دا
په انسان باندې یو درونډ بوج دے. ۲ دا د هغه کس خبره

ده چا له چې خُدائ پاک مال دولت، عزت او جائیداد
ورکړی او هغه هر څۀ ورکړی چې د هغۀ زړۀ یې غواړی، خو
خُدائ پاک یې د دې په خوند پوهه نۀ کړی او د هغۀ په ځائ
یو پردے کس په دې باندې مزې وکړی. دا بې‌معنې دی او
لوئ مصیبت دے. ۳ کۀ د یو سړی سل بچی وی او تر
بوډاتوبه پورې ژوندے وی، خو کۀ په ژوند کښې څۀ
خوشحالی ونۀ وینی او په عزت سره دفن نۀ شی نو زۀ خو به
دا وایم چې د دۀ نه خو هغه ماشوم ښۀ دے چې مړ پیدا
شوے وی. ۴ د داسې پیدائشی مړ ماشوم دُنیا ته راتګ او
تګ بې‌معنې دے، مرګ د هغۀ شناخت زمونږ نه پټ ساتی.
۵ اګر چې هغۀ نمر هم نۀ دے لیدلے او نۀ ورته دا پته
لګېدلې ده چې ژوند څنګه وی، خو بیا هم هغۀ ته د هغه
مالداره سړی نه زیات آرام حاصل دے. ۶ فرض کړه کۀ
هغه دوه زره کاله ژوندے وی خو چې په ژوند کښې یې څۀ
خوشحالی نۀ وی، نو څۀ فائده؟ آخر مرګ خو هر ژوندی له
شته. ۷ انسان ټول محنت د خوراک پېدا کولو دپاره کوی،
خو د هغۀ لوږه هیڅکله نۀ ختمیږی. ۸ هوښیار کس د کم
عقل نه په څۀ فائده مند وی؟ کۀ غریب کس خلقو سره
مناسب سلوک کوی نو په دې کښې د هغۀ دپاره څۀ فائده
ده؟ ۹ څۀ چې مونږ سره وی د هغې نه خوند اخستل ښۀ
دی په ځائ د دې چې د هغه څیزونو خواهش ولرو چې مونږ
سره نۀ وی. دا بې‌معنې دی، او دا داسې دی لکه چې هوا پسې
منډې وهی. ۱۰ هر څۀ چې کیږی هغه د تقدیر لیک وی. دا
ډېر د پخوا نه معلومه وه چې د هر یو کس سره به څۀ کیږی.
نو خُدائ پاک سره د دې موضوع په حقله بحث کول فضول
دی. ۱۱ څومره چې خبرې زیاتیږی، نو دومره بې‌مطلبه

کيږی، نو د بحث نه فائده څهٔ؟ ⑫ نو چا ته څهٔ پته وی چې زمونږ په دې لنډ او بېفائدې ژوند کښې، زمونږ دپاره څهٔ ښهٔ دی، داسې ژوند چې د سوری په شان تېرېږی؟ چا ته دا پته ده چې د مرګ نه پس به څهٔ کيږی؟

د ژوند حِکمت

7 ① نېک نامی د قيمتی عطرو نه بهتره ده، او د مرګ ورځ د پېدا کېدو د ورځې نه بهتره ده. ② ښهٔ دا ده چې هغه کور ته لاړ شُو چرته چې ماتم کيږی نه چې هغه کور ته لاړ شُو چرته چې دعوت وی، ځکه چې ژوندو خلقو له دا خبره په ذهن کښې کښېنول په کار دی چې مرګ زمونږ د ټولو انتظار کوی. ③ د خندا نه غم ښهٔ وی، غمژن مخ د زړهٔ د بهترۍ سبب جوړېږی. ④ هوښيار کس د مرګ په حقله ډېر فکر کوی، خو کم عقل صرف د عيش عشرت په حقله فکر کوی. ⑤ ښهٔ خبره دا ده چې هوښيار دې ورَټی په ځائ د دې نه چې د کم عقلو خلقو د خوشامندۍ سندرې واورې. ⑥ د کم عقل خندا داسې وی لکه چې دېګچی لاندې په اور کښې ازغی ټسيږی. دا شور خو جوړوی خو هيڅ مقصد يې نهٔ وی. ⑦ ناروا ګټه هوښيارو خلقو نه کم عقل جوړوی، او رشوت اخستل ضمير خرابوی. ⑧ د څهٔ سر ته رسول د هغې د شروع نه ښهٔ وی، او د غرور کولو نه صبر کول ښهٔ دی. ⑨ خپله غصه په قابو کښې ساته، ځکه چې د کم عقل دماغ د غصې کور وی. ⑩ هيڅکله داسې مهٔ وايه، "تېر وخت د اوس نه ښهٔ وو." دا خبره کول عقلمندی نهٔ ده. ⑪ هوښيار جوړېدل ښهٔ دی. دا داسې دی لکه چې ميراث

واخلی. په دُنیا کښې د هر چا دپاره عقلمند جوړېدل فائده مند دی. ⑫ عقلمندی به دې د پیسو په شان حِفاظت کوی. او د عقلمندۍ خاص فائده دا ده چې هغه خپل مالِک محفوظ ساتی. ⑬ د خُدائ پاک په کارونو باندې فکر وکړه، څهٔ چې هغهٔ کاږهٔ جوړ کړی وی نو هغه څوک نېغولے شی؟ ⑭ په ښهٔ حالاتو کښې خوشحاله اوسئ، خو چې کله تکلیف راځی، نو یاد ساته چې خوشحالی او تکلیف، دواړه خُدائ پاک راولی، او هیچا ته پته نهٔ لګی چې سبا به څهٔ کیږی. ⑮ ما په خپل بېفائدې ژوند کښې هر څهٔ لیدلی دی، یو صادق باوجود د خپل صداقت نه هم تباه شی او یو بدعمله په خپله بدعملۍ کښې اوږد عُمر تېر کړی. ⑯ د ځان نه ډېر ایمانداره مهٔ جوړوه او د ځان نه ډېر هوښیار سړے مهٔ جوړوه، ولې ځان تباه کوې؟ ⑰ خو دې سره د ځان نه ډېر بدعمله یا کم عقل هم مهٔ جوړوه، نو په داسې کولو سره ولې خپل ځان د وخت نه مخکښې په چا وژنې؟ ⑱ ښهٔ خبره دا ده چې دا دواړه خبرې هېرې نهٔ کړې، ځکه څوک چې د خُدائ پاک نه یریږی، هغوئ به د دواړو خطرو نه بچ پاتې شی. ⑲ حِکمت هوښیار سړے د ښار د لسو حکمرانانو نه زیات طاقتور جوړوی. ⑳ په دې دُنیا کښې داسې هیڅ څوک صادق نشته چې هغه همیشه ښهٔ کوی او هیڅکله ګناه نهٔ کوی. ㉑ خلق چې څهٔ وائی نو هغه هر خیز زړهٔ ته مهٔ اچوه، ګنې وابه ورې چې ستا نوکر تا پسې کنځل کوی. ㉒ او تا ته پته ده چې څو څو ځلې تا په خپله نورو خلقو ته کنځلې کړې دی. ㉓ ما د حِکمت اصُول استعمال کړل چې په دې هر څهٔ باندې پوهه شم، خو دا زما دپاره ډېر ګران وُو، ما نهٔ شول کولے. ㉔ هر څهٔ چې موجود دی هغه ډېر ژور او زما د پوهې نه

بهر دی. څوک په هر څۀ پوهېدلے شی؟ ﴿۲۵﴾ ما کلکه فیصله وکړه چې د حِکمت مطالعه وکړم او د څیزونو په اسبابو باندې پوهه شم، او چې زده کړم چې بدعملی څومره بېوقوفتوب دے، او بېوقوفتوب څومره پاګلتوب دے.

﴿۲۶﴾ ما ته پته ولګېده چې ګېروونکې ښځه د مرګ د سختئ نه هم لوئ دام دے. د هغې شوق د دام په شان دے او د هغې غېږه د زنځیرونو په شان ده. کوم سړے چې خُدائ پاک رضا کوی نو هغه به ترې نه خلاص وی، خو ګناهګار به د هغې په جال کښې راګېرېږی. ﴿۲۷﴾ معلِم وفرمائیل چې زۀ دې نتیجې ته ورسېدم، کله چې ما په دې موضوع باندې د هر طرف نه غور و فکر وکړو. ﴿۲۸﴾ اګر چې ما بار بار لټون کولو خو ما هغه څۀ پیدا نۀ کړل څۀ چې ما لټول. ما په زرو کسانو کښې یو نېک سړے پیدا کړو، خو یوه نېکه ښځه مې پکښې پیدا نۀ کړه. ﴿۲۹﴾ نو زۀ صرف دې نتیجې ته ورسېدم چې خُدائ پاک انسان پیدا کړے دے چې نېک وی، خو هغه په نورو ډېرو منصوبو پسې ځی.

۸ ﴿۱﴾ څوک د هوښیار په شان دے؟ څوک د خبرو د صحیح تشریح عِلم لری؟ حِکمت د هغوئ مخونه روښانه کوی او د هغوئ سخت مزاج نرموی.

د بادشاه حُکم منل

﴿۲﴾ زۀ وایم، د بادشاه حُکم منه، ځکه چې تا د خُدائ پاک سره د دې وعده کړې ده. ﴿۳﴾ د بادشاه په حضور کښې د تلو نه جلدی مۀ کوه. او په بد کار کښې حِصه مۀ اخله، ځکه

چې بادشاه درسره څۀ غواړی هغه کولے شی. (۴) ځکه چې د بادشاه خبره وزن وی او هيڅ څوک ترې نه دا تپوس نۀ شی کولے چې، ”تۀ څۀ کوې؟“ (۵) هغه کس څوک چې شاهی حُکم منی هغوئ ته به سزا نۀ ملاويږی. هوښيار کس د هر څيز په وخت او سبب باندې پوهيږی. (۶) ځکه چې د هر څيز دپاره يو وخت او يوه طريقه وی، خو انسان له ډېر غمونه برداشت کول په کار دی. (۷) هيچا ته پته نشته چې څۀ به کيږی، نو بيا څوک دا وئيلے شی چې په مستقبل کښې څۀ کيدو والا دی؟ (۸) هيڅ څوک خپل ځان د مرګ نه نۀ شی بچ کولے او نۀ څوک د اجل ورځ وروستو کولے شی. دا يو داسې جنګ دے چې مونږ ترې نه نۀ شُو خلاصيدلے، او بدعملی يو بدعمله کس د مرګ نه نۀ شی بچ کولے.

بدعمله او صادق خلق

(۹) ما ټولو څيزونو ته غور سره وکتل او په مخ د زمکې چې څۀ کيږی د هغې په حقله مې سوچ وکړو، خلق په نورو خلقو باندې اختيار لری او ورته نقصان رسوی. (۱۰) آو، ما وليدل چې بدعمله د عزت سره ښخ شوی وُو او هغوئ به د خُدائ پاک مقدس کور ته تلل راتلل، خو چې په کومو ښارونو کښې هغوئ بدعملی کوله نو هلته خلقو د هغوئ صِفت بيانولو. دا هم بې‌معنې دی. (۱۱) د بدو عملونو سزا زر نۀ ورکولے کيږی، نو ځکه د خلقو زړونه بدعملۍ ته تيار دی. (۱۲) د يو ګناهګار نه سل ځله ګناه کيږی خو بيا هم تر ډېره وخته پورې ژوندے وی. بې‌شکه ما ته دا هم پته ده چې کوم خلق د خُدائ پاک نه يريږی هغوئ به په خير خيريت سره ژوند کوی، يعنې هغه خلق د چا په زړۀ کښې چې د خُدائ پاک يره وی. (۱۳)

او د بدعمله خلقو به خير نهٔ وى او نهٔ به يې ژوند اوږد وى. او دا ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک نه نهٔ يريږى. ﴿۱۴﴾ خو په مخ د زمکې يوه بله خبره هم ده چې بې‌معنې ده. ښو خلقو ته داسې سزا ملاويږى لکه چې هغوئ بدعمله وى او بدعمله خلقو ته داسې اجر ملاويږى لکه چې هغوئ ښهٔ خلق وى. نو زهٔ تاسو ته دا وايم چې دا بې‌معنې دى. ﴿۱۵﴾ نو زما مشوره دا ده چې مونږ له د ژوند نه خوند اخستل په کار دى، ځکه چې په دې ژوند کښې هم دا يوه مزه ده چې خوراک څښاک کوُو او خوشحاله اوسو. نو داسې سخت محنت، کوم چې په مخ د زمکې خُدائ پاک مونږ له راکړے دے هغې سره څهٔ لږه خوشحالى هم وکړُو. ﴿۱۶﴾ کله چې ما پوره کوشش وکړو چې هوښيار شم او په هغې کار غور وکړم چې خلق يې د زمکې په مخ کوى، نو ما وکتل چې د داسې محنت په وجه هغوئ شپه او ورځ خوب نهٔ شى کولے. ﴿۱۷﴾ نو ما ته پته ولګېده چې خُدائ پاک په دُنيا کښې څهٔ کوى نو هيچا ته هم د هغې پته نهٔ لګى. کېدے شى چې يو هوښيار کس دا دعوىٰ وکړى چې زهٔ په دې پوره پوهه شوم، خو دا به داسې نهٔ وى، هغه د دې اَنجام ته نهٔ شى رسېدے.

مرګ هر چا له راځى

۹ ﴿۱﴾ اوس ما د دې هر څهٔ مطالعه وکړه او دې نتيجې ته ورسېدم چې صادقان او هوښيار خلق چې هر څهٔ کوى هغه د خُدائ پاک په لاس کښې دى. هغوئ ته دا پته نهٔ لګى چې خُدائ پاک به يې قبلوى او کهٔ رد کوى. دا هر څهٔ به په راتلونکى وخت کښې کيږى. ﴿۲﴾ د صادق او د بدعمله، د ښهٔ

او د بد، د پاک او د ناپاک، هغه خلق چې خُدائ پاک ته
قربانئ پیش کوی یا هغه خلق چې قربانئ نۀ پیش کوی، ټولو
سره قسمت یو شان معامله کوی. د یو ښۀ کس او د ګناهګار
یو شان اَنجام وی، د قسم خوړلو والا او د قسم نۀ خوړلو والا
دواړو یو منزل دے. ۳ دا یو ډیر لوئ مصیبت دے چې په
مخ د زمکې کیږی، د هر ژوندی هم یو قِسمت دے یعنې
مرګ. د دې نه علاوه، د ټولو خلقو زړونه د بد کارئ نۀ ډک
دی او د ژوندون په دوران کښې د هغوئ په زړونو کښې
بېوقوفتوب وی او بیا دوئ مړۀ شی. ۴ خو څوک چې تر
اوسه پورې په ژوندو کښې شریک دی د هغوئ اُمید وی،
ځکه چې یو ژوندے سپے د مړ ازمری نه ښۀ دے. ۵ یقیناً
چې ژوندو ته خو دومره پته وی چې هغوئ به مری. خو مړو
ته هیڅ پته نۀ لګی. هغوئ ته نور اجر نۀ ملاویږی، او د هغوئ
یادونه ختم شی. ۶ د هغوئ مینه، نفرت او غیرت، هر څۀ
ډیر مخکښې ختم شوی دی. په مخ د زمکې چې څۀ کیږی نو
هغوئ به هیڅکله په کښې برخه وانۀ خلی. ۷ نو بیا
خوشحالئ سره مے څښه او خپل خوراک کوه. ځکه چې
خُدائ پاک د دې هر څۀ اجازت ورکړے دے. ۸ هر
وخت سپینې جامې اغونده او تیل لګوه. ۹ د خپلې ښځې
سره چې تۀ ورسره مینه کوې د ژوند نه خوند اخله. په مخ د
زمکې په فانی ژوندون کښې چې خُدائ پاک تا له څومره
ورځې درکړې دی هغه هم دغه شان تیروه. ځکه چې په مخ د
زمکې ستا د محنت مشقت په بدل کښې هم دغه څۀ دی چې
ستا په نصیب کښې دی. ۱۰ تۀ چې هر څۀ کولے شې هغه
پوره د زړۀ نه کوه، ځکه چې چرته تۀ روان یې یعنې قبر ته،
هلته به نۀ کار وی او نۀ منصوبې، نۀ به عِلم وی او نۀ

حِکمت. ١١ ما ته په دُنیا کښې د یو بل څیز هم پته ولګېده چې تېزه منډه وهونکی همېشه د منډې لوبه نهٔ ګټی او تکړه جنګیالی همېشه جنګ نهٔ شی ګټلے. هوښیار خلق هر وخت په رزق ماړهٔ نهٔ وی، قابل خلق همېشه نهٔ مالداره کیږی او تعلیم یافته خلق تل په ژوند کښې کامیاب نهٔ وی. هر څهٔ په وخت او په بخت باندې منحصر وی. ١٢ انسان ته هیڅکله دا پته نهٔ لګی چې په هغهٔ به سخت وخت کله راځی. لکه څنګه چې کبان په جال کښې او مارغان په دام کښې اچانک راګېر شی، نو داسې به مرګ انسان سمدستی راګېر کړی.

حِکمت د کم عقلتوب نه ښهٔ دے

١٣ ما ته په مخ د زمکې د حِکمت یو بل مثال مِلاو شوے دے او دا ما ته ډېر زیات ښهٔ ښکاری. ١٤ یو وړوکے ښار وو چې آبادی یې لږه وه. یو طاقتور بادشاه په دې باندې حمله وکړه. هغه ښار یې محاصره کړو او په دېوالونو باندې د اوړېدو تیارے یې شروع کړو. ١٥ خو په هغه ښار کښې یو غریب خو هوښیار کس وو. هغهٔ په خپلې هوښیارتیا سره هغه ښار بچ کړو. خو وروستو هیچا هغه یاد نهٔ کړو. ١٦ نو زهٔ وایم چې حِکمت د طاقت نه ښهٔ دے، خو د غریب سړی هوښیارتیا ته سپک کتلے شی، هیڅوک د هغهٔ خبرو ته پام نهٔ کوی. ١٧ ښهٔ خبره دا ده چې د یو هوښیار کس په مزه خبرو ته غوږ ونیسې په ځائ د دې نه چې د کم عقلانو په مجلس کښې د بادشاه چغې واورې. ١٨ حِکمت د جنګ د وسلو نه طاقتور دے، خو یو ګناهګار کس ډېر زیات ښهٔ کارونه تباه کولے شی.

۱۰ (۱) څنګه چې مړۀ مچان خوشبودار عطر خرابوی نو داسې لږ شان کم عقلتوب ډېر حِکمت او عزت خرابولے شی. (۲) د هوښيار سړی زړۀ به صحيح لار غوره کوی او د کم عقل سړی زړۀ به خرابه لار غوره کوی. (۳) کله هم چې کم عقل په لاره روان وی نو صفا پته لګی چې هغه بېوقوف دے. (۴) کۀ حکمران درته غصه شی نو خپل ځائ مۀ پرېږده، ځکه چې ستا سړه رويه د هغۀ سخته غصه قلارولے شی. (۵) ما په مخ د زمکې يو بل خراب څيز ليدلے دے او دا غلطی د حکمرانانو د لاسه کيږی. (۶) او هغه دا چې کم عقل خلق په اوچتو عُهدو مقرر کړے شی او مالدار خلق په معمولی عُهدو باندې وی. (۷) ما ليدلی دی چې غلامان د شهزادګانو په شان په آسونو سوارۀ وی، او شهزادګان د نوکرانو په شان پېدل ګرځی. (۸) څوک چې کنده کنی کېدے شی په خپله وروغورزيږی، څوک چې دېوال راغورزوی کېدے شی مار يې وچيچی. (۹) څوک چې د کاڼو په کان کښې کار کوی، کېدے شی په کاڼو چخنی شی. څوک چې لرګی ماتوی، نو کېدے شی چې په دې زخمی شی. (۱۰) کۀ تبر پڅ وی او تېرۀ يې نۀ کړې، نو په دې باندې کار کول ډېر زور غواړی. خو حِکمت سړے هميشه د کاميابۍ طرف ته بوځی. (۱۱) کۀ د دم نه مخکښې مار پاړو وچيچی نو بيا د پاړوتوب څۀ فائده نشته. (۱۲) د هوښيار سړی خبرې د هغۀ د عزت سبب جوړيږی، خو د کم عقل سړی خبرې د هغۀ د تباهۍ سبب جوړيږی. (۱۳) د هغوئ خبرې کم عقلتوب سره شروع کيږی او خطرناک ليونتوب سره تر سره کيږی. (۱۴) د کم عقل کس خبرې نۀ ختميږی. هيڅوک ته دا پته نشته چې په راتلونکی وخت کښې به څۀ کيږی، څوک دا وئيلے شی چې

زمونږ د مرګ نه پس به څۀ کيږی؟ ﴿١٥﴾ کار سره کم عقل ډېر ستړے شی، او هغۀ ته دا پته هم نۀ لګی چې منزل ته خپله لار پيدا کړی. ﴿١٦﴾ افسوس په هغه مُلک چې د هغې بادشاه يو ناتجربه‌کاره زلمے وی او مشران يې سم د سحر نه سر د خېټې نه زار کوی. ﴿١٧﴾ خوش قسمته وی هغه مُلک چې د چا بادشاه چې د شريف خاندان نه وی او د هغوئ مشران په مناسب وخت خوراک کوی. هغوئ د طاقت حاصلولو دپاره خوراک څښاک کوی د نشې دپاره نه. ﴿١٨﴾ کۀ يو کس دومره ناراسته وی چې هغه خپل چت هم نۀ مرمت کوی، نو دا به راڅاڅی او هغه کور به راوغورزيږی. ﴿١٩﴾ د مېلمستيا روټۍ د خوشحالۍ دپاره وی او مے د زړۀ راحت دپاره وی، او په پېسو هر کار کيږی. ﴿٢٠﴾ په خيالونو کښې هم په بادشاه پسې بدرد مۀ وايه او په خپله کوټه کښې هم په مالداره کس پسې بدرد مۀ وايه. کېدے شی چې د هوا يوه وړه مرغۍ ستا خبرې واوری او هغۀ ته يې وکړی.

د انسان د عِلم حد

١١ ﴿١﴾ خپله روټۍ په اوبو باندې وغورزوه چې لاړه شی او ډېرې ورځې پس به دا تا ته بيا مِلاو شی. ﴿٢﴾ خپلې پېسې په اووۀ يا اتۀ ځايونو کښې بندې کړه، ځکه چې هيڅ پته نۀ لګی چې څۀ افت به په زمکه باندې راپېښ شی. ﴿٣﴾ کله چې وريځې درنې وی نو باران کيږی. کله چې ونه د شمال يا د جنوب په طرف پرېوځی نو هم هلته پرته وی. ﴿٤﴾ هغه زميدار څوک چې د هوا رخ ته ګوری هغه به خپل فصل نۀ کَری. او هغه زميدار څوک چې وريځو ته ګوری هغه به خپل

فصل نهٔ ربی. ۵ لکه څنګه چې تا ته د هوا رخ نهٔ
معلومېږی او نهٔ درته دا پته لګی چې د مور په خېټه کښې
ماشوم څنګه جوړېږی، نو داسې تهٔ د خُدائ پاک په کارونو
هم نهٔ پوهېږې، څوک چې د هر څهٔ خالق دے. ۶ د سحر
په وخت خپل تخم کره او تر ماښامه پورې په کار کښې
بوخت اوسه، ځکه چې تا ته څهٔ پته ده چې په کوم کار کښې
کامیابی ده، په دې کښې، په هغې کښې او یا په دواړو کښې یو
شان. ۷ رڼا ښهٔ ده او د نوی سحر رڼا په سترګو ښهٔ لګی.
۸ کله چې انسان تر ډېر وخته پورې ژوندے پاتې شی نو
هغوئ دې د ژوند هره لحظه خوشحاله تېروی. خو دا هم یاد
ساتل پکار دی چې د مشکل ډېرې ورځې راروانې دی. او څهٔ
چې به کیږی هغه یو راز دے.

د ځوانانو دپاره نصیحت

۹ اے ځوانانو، په خپله ځوانئ خوشحاله اوسئ او د
ځوانئ نه خوند اخلئ. او څهٔ چې ستاسو زړهٔ غواړئ او په
سترګو مو ښهٔ لګی نو هغه کوئ، خو دا خبره یاده ساتئ چې
خُدائ پاک به درسره د هر کار او عمل حِساب کوی. ۱۰ د
خپل زړهٔ نه خفګان او د وجود نه غم درد لرې ساتئ ځکه
چې ځوانی او تور سر د یوې لحظې دپاره وی.

۱۲ ۱ هم په ځوانئ کښې خپل خالِق یاد ساته، د هغې نه
مخکښې چې د مصیبت ورځې راشی، او هغه کلونه راشی او
تهٔ پکښې ووائې چې، ”د ژوند هیڅ مزه نشته.“ ۲ هغه یاد
ساته، د دې نه مخکښې چې د نمر، سپوږمۍ او د ستورو رڼا
تا ته تته ښکاره شی او د باران نه پس بیا ورېځې راواپس

شی. ③ د هغې نه مخکښې چې ستا د کور څوکيداران په ريږديدو شی، او ستا طاقتور سړی راکوبتی شی، او ستا د ميچنې کولو والا ښځې کار پرېږدی ولې چې هغوئ لږې دی، او هغه زنانه چې د کړکو نه ګورې د هغوئ نظر کم دے. ④ د هغې نه مخکښې چې د کوڅې دروازې بندې شی او د ميچنې آواز په مزه شی، او تۀ د مارغانو په اولنو سندرو راپاڅې خو بيا د هغوئ ټولې سندرې په تا په مزه لګی. ⑤ د هغې نه مخکښې چې تۀ د اوچتو ځايونو او د کوڅو د خطرو نه يرېږې. د هغې نه مخکښې چې ستا ويښتۀ سپين شی داسې لکه چې د بادامو ګلونه کولاو شی، او تۀ د پښو نه پاتې شې داسې لکه مُلخ پښې راکاږی، او ستا شهوت ختم شی. هغه ياد ساته، د هغې نه مخکښې چې ستا پښې په قبر کښې وی کوم چې به ستا ابدی کور وی، او کله به چې خلق ستا په جنازه کښې وير کوی. ⑥ د هغې نه مخکښې چې د سپينو زرو زنځير وشليږی، د سرو زرو لوښے ټوټې ټوټې شی، او چينې سره د اوبو بوقه به وشليږی او د کوهی سَرخی ماته شی. ⑦ بيا به خاوره واپس خاورې شی او روح به خُدائ پاک له واپس لاړ شی، چا چې هغه ورکړے وو. ⑧ نو معلِم وائی، "هر څۀ بې‌معنې دی، دا هر څۀ بې‌معنې دی."

نتيجه

⑨ معلِم په خپله هوښيار وو او خلقو له يې هم د عِلم تعليم ورکولو. هغۀ په ډېرو متلونو باندې غور او فکر کولو او ترتيب وار يې جمع کړل. ⑩ د معلِم کوشش دا وو چې خوږې خبرې ولټوی، او ديانتداری سره رښتينی خبرې وليکی. ⑪ د هوښيارانو خبرې د تېرو څُوکو په شان دی، د جمع شوی

متلونو خبرې د چُوکو په څوکه کښې د مېخونو په شان دی
چې يو شپون يې د ګېډو د بوتلو دپاره استعمالوى. ١٢ خو
زما زويه، د دې نه علاوه هم خبردار اوسه. د ډېرو کتابونو د
ليکلو سلسله به هيڅکله نۀ ختميږى او ډېره مطالعه وجود
ستړے کوى. ١٣ راځئ چې اوس په آخر کښې د ټول تعليم
په خُلاصه باندې غور وکړُو. د خُدائ پاک نه يرېږه او د هغۀ
په حُکمونو عمل کوه، دا په هر انسان فرض دى. ١٤ ځکه
چې خُدائ پاک به راسره د هر يو عمل عدالت کوى، کۀ هغه
ښۀ وى او کۀ بد او په دې کښې پټ څيزونه هم شامل دى.

pashtobibles.org © يوسفزى ٢٠١٩